4. Kommissionen betonar även att artikel 4.1 i direktiv 79/409/EEG inte har införlivats på ett korrekt sätt med den nationella rättsordningen, då det inte föreskrivits något formellt förfarande för klassificeringen av områden såsom särskilda skyddsområden, det inte finns någon uttrycklig hänvisning till och samband mellan arterna i bilaga I och skyldigheterna till klassificering såsom särskilda skyddsområden och det inte anges någon hänvisning till skyldigheten att ta hänsyn till tendenser och variationer i populationsnivåerna hos de skyddade arterna.

5. Kommissionen konstaterar därefter att artikel 5 i direktiv 79/409/EEG inte har införlivats fullt ut och på ett korrekt sätt med den nationella rättsordningen, eftersom den grekiska lagstiftningen inte innehåller någon allmän bestämmelse om skydd för fågelarter såsom föreskrivs i direktivet, utan inriktar sig mot jakt. Därutöver har förbudet mot att avsiktligt döda skyddade fågelarter och samla in deras ägg inte införlivats med den nationella rätten.

6. Slutligen gör kommissionen gällande att artikel 8.1 i direktiv 79/409/EEG inte har införlivats på ett korrekt sätt med den nationella rättsordningen, då det i den grekiska lagstiftningen inte återfinns något generellt förbud mot användningen av alla medel, arrangemang eller metoder som används för storskalig eller icke-selektiv fångst eller dödande av fåglar eller som kan orsaka lokal utrotning av en art.

7. Kommissionen gör följaktligen gällande att Republiken Grekland har underlåtit att vidta nödvändiga åtgärder för att införliva artiklarna 3.1, 3.2, 4.1, 5 och 8.1 i direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar, fullt ut och /eller på ett korrekt sätt med den nationella rättsordningen.

([1]) EGT L 103, av den 25 april 1979, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Murcia (Spanien) den 19 juni 2008 – María Julia Zurita García mot Administración del Estado

(Mål C-261/08)

(2008/C 209/49)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Murcia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: María Julia Zurita García

Motpart: Administración del Estado

Tolkningsfråga

Ska fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och särskilt artikel 62.1 och 62.2 a, liksom Europaparlamentets och rådets förordning nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) ([1]), särskilt artiklarna 5, 11 och 13, tolkas på så sätt att de utgör hinder för en reglering, såsom den som utgörs av de aktuella nationella bestämmelserna och den rättspraxis genom vilken dessa har tolkats, som gör det möjligt att ålägga "tredjelandsmedborgare" som inte innehar handlingar som berättigar inresa och vistelse i Europeiska unionen böter i stället för att avvisa dem?

([1]) EUT L 105, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 13 juni 2008 – CopyGene A/S mot Skatteministeriet

(Mål C-262/08)

(2008/C 209/50)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret (Danmark)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CopyGene A/S

Motpart: Skatteministeriet

Tolkningsfrågor

1) Ska begreppet "*närbesläktade verksamheter*" till sjukhusvård i den mening som avses i artikel 13 A.1 b i sjätte direktivet tolkas så att den sjukhusvård som tjänsten är närbesläktad med ska existera och vara konkret genomförd, påbörjad eller planerat påbörjad eller är det tillräckligt att tjänsten potentiellt är närbesläktad med en möjlig men ännu inte existerande och planerad framtida sjukhusvård, således att de tjänster som tillhandahålls av en stamcellsbank och som består i tillvaratagande, transport, analys och förvaring av navelsträngsblod från nyfödda att användas autologt, omfattas av begreppet?

   Har det någon betydelse att de beskrivna tjänsterna endast kan genomföras i anslutning till en födsel?

2) Ska artikel 13 A.1 b tolkas så att bestämmelsen omfattar allmänna preventiva tjänster när tjänsterna tillhandahålls innan sjukhusvården eller sjukvården och innan sjukhusvården eller sjukvården aktualiserats såväl tidsmässigt som hälsomässigt?

3) Ska begreppet "*andra i vederbörlig ordning erkända inrättningar*" i artikel 13 A.1 b i sjätte direktivet tolkas så att begreppet omfattar privata stamcellsbanker vars tjänster – som utförs av legitimerad sjukvårdpersonal, såsom sjuksköterskor, barnmorskor och bioanalytiker – består av tillvaratagande, transport, analys och förvaring av navelsträngsblod från nyfödda för autolog användning vid en eventuell framtida sjukhusvård, när stamcellbankerna inte mottar någon ersättning från den offentliga sjukförsäkringen och när de tjänster som stamcellsbankerna tillhandahåller inte täcks av den offentliga sjukförsäkringen?

Har det någon betydelse om en privat stamcellsbank har beviljats tillstånd av behöriga myndigheter i en medlemsstat att hantera mänskliga vävnader och celler – i form av bearbetning, konservering och förvaring av stamceller från navelsträngsblod för autolog användning – enligt den nationella lagstiftning genom vilken Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG av den 31 mars 2004 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler införlivades med nationell rätt ([1])?

4) Har det någon betydelse för svaret på frågorna 1–3 ovan om de berörda tjänsterna levereras för att eventuellt användas allogent och tillhandahålls av en privat stamcellsbank som har beviljats tillstånd av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat att hantera mänskliga vävnader och celler – i form av bearbetning, konservering och förvaring av stamceller från navelsträngsblod att användas allogent – enligt den nationella lagstiftning genom vilken Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG av den 31 mars 2004 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, konservering och distribution av mänskliga vävnader och celler införlivades med nationell rätt?

([1]) EUT L 102, 7.4.2004, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 19 juni 2008 – Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening/Stockholms kommun genom dess marknämnd

(Mål C-263/08)

(2008/C 209/51)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

Svarande: Stockholms kommun genom dess marknämnd

Tolkningsfrågor

1) Skall MKB-direktivets ([1]) bilaga II punkt 10 tolkas så att däri innefattas vattenverksamhet som innebär bortledning av inläckande grundvatten från en kraftledningstunnel och infiltration (tillförsel) av vatten i jord eller berg för att kompensera för eventuell grundvattensänkning samt utförande och bibehållan de av anläggningar för bortledandet och infiltrationen?

2) Om svaret på fråga 1 är ja: Innebär bestämmelsen i artikel 10a i MKB-direktivet – att den berörda allmänheten under vissa förutsättningar skall ha rätt att få den materiella eller formella giltigheten av ett beslut prövad i domstol, eller av något annat oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag – även krav på att den berörda allmänheten skall ha rätt att överklaga en domstols avgörande av en tillståndsfråga i ett fall där den berörda allmänheten har fått möjlighet att delta i domstolens handläggning av tillståndsfrågan och yttra sig där?

3) Om svaren på frågorna 1 och 2 är ja: Skall artiklarna 1.2, 6.4 och 10a i MKB-direktivet tolkas så att olika nationella krav kan ställas upp när det gäller den berörda allmänhet som avses i artikel 6.4 respektive artikel 10a med följd att